

OBSAH

Kolik dětí lze sejmut jedním kočárkem?

Řidičský průkaz pro malé maminky

Nosánkem po železné mříži

První pomoc pro mimče

Panenko s chodníkovým lišejem

Nýtujeme crash-mimina

Viki nepřizpůsobila jízdu stavu a povaze vozovky

Na hlavy miminek jediné s rýčem

Miminko jako palačinka

Pes, kterému visí z tlamy blondaté vlásky

Proč se panenka chtěla stát raději ochutnávačkou sopečné lávy

Paranoidní magoři se samojezdným kočárkem s dítětem plným trhaviny

Setkání polomrtvých panenek Barbie

Použití miminka jako sichrklínu

Neviditelný tlačič barbar Conan

Dvouleté dítě proti desítkám turistů na kolech. Kdo vyhraje?

Jak čůrají panenky a jak čůrá panda

...o stylu „propadlá do hajzlu“

Pomlouván manželkou

Lomcovák s vlastním dítětem

Pouliční družička ve svatební koloně

Dvě nestydaté panenky

Kolik dětí lze sejmout jedním kočárkem?

Řidičský průkaz pro malé maminky

První kočárek dvouleté Viki nebyl úplně první. První dostala k vánocům před půlrokem a byl to malinký golfáč. Již tehdy jsme uvažovali o opravdovém kočárku pro malé slečny, ale uvědomili jsme si, že roční dítě sice kočárek baví nejvíc ze všeho na světě, nicméně je to pro ně spíše chodítko. Nejde o nějakou starost o miminko, hraní si na maminku, je to prostě stabilní bod, kterého se lze držet a mnohem lépe s ním lze překonat třeba schod. Jediné kritérium, které jsme tedy pro výběr kočárku měli bylo, aby se dal snadno protáhnout prolézačkou. Roční děti totiž s kočárky jezdí tak rádi, že se odmítají pustit. A tak se s ním houpou, jsou schopné ho s neuvěřitelnou silou vytáhnout na klouzačku nebo smést všechny děti v okruhu dvou metrů, když si s ním sednou na kolo-toč.

Dvouleté dítě už je úplně jiné. I dříve vozila Viki v golfáči nějakého plyšáka, ale to byl jen pasažér. Teď si vybrala opravdovou panenku, pěkně si ji uložila do malého fusáčku, dala do kočárku a vyrazili jsme. Musím říct, že první cestu s novým kočárkem zvládla jako malá maminka naprosto bezvadně a mohli jsme jí bez obav vydat řidičský průkaz. Až na několik drobných nehod...

Nosánkem po železné mříži

První pomoc pro mimče

Na velkých schodech jsem musel kočárek vzít, i když golfáček si nosila, ale teď už byla zodpovědná malá maminka a aby se dítěti nic nestalo, svěřila ho tátovi. A tak jsem ten krám musel vláčet já. V hale si kočárek hbitě převzala s tím, že malý schod zvládne sama. A zvládla to špičkově, jako na závodech trucků. Kočárek zabral do vysokých otáček, postavil se na zadní a vyjel ze dveří. Bohužel Viki mu nestačila a švihla sebou na zem, ovšem nepustila rukojeť. Díky tomu miminko v kočárku vylétlo ladným obloukem kolem mne, jež jsem držel dveře, přistálo kdesi za námi. Nic se mu celkem nestalo, dopadlo zcela bezpečně. Na hlavičku. Poslední metr jelo nosánkem po železné mříži, ale všechny děti přeci baví dělat “Drnc, drnc, drnc!” Poskytl jsem mimču první pomoc: otřel jsem mu čumák o své kalhoty a bylo hned v pořádku.

Panenka s chodníkovým lišejem

Nýtujeme crash-mimina

Druhá nehoda ani nestojí za řeč, jen se Viki trochu zakoukala na parkující auto a ťukla s kočárkem do hydrantu. Vůbec nic se nestalo ani kočárku, ani hydrantu, i Viki se včas zastavila, takže jak říkám, je to jen zmínka pro zápis, abychom byli akurátní. Miminko bylo taky zcela v pořádku, i když prolétlo stříškou a hodilo neskutečnou držku na dobrých třech metrech. To je jen taková zajímavost: kočárek pro panenky nemá vaničku, je to jen lehátko a vzadu se musí pečlivě zahrnout stříška, jinak vzniká otvor, kterým eventuálně může prolétnout dítě - jak jsme viděli - třeba při ducnutí do hydrantu. To se může stát každé mamince. Panenku to určitě bavilo, proletěla se, ještě si sudy zaválela a zastavila se o nějaký shnilý klacek na chodníku. Nebo možná to byl kus uschlého hovna. Zase jsem mimi lehce opucoval o kalhoty, vybral z umělých vlásků sajrajt a vrátil Viki, která ji něžně a s nevýslovnou péčí přikryla do kočárku. Moc roztomilé. Poznamenal jsem, jestli bychom neměli to crash-mimino do kočárku přibít, ale Káťa mne kopla, že vůbec nerozumím péči o dítě.

Viki nepřizpůsobila jízdu stavu a povaze vozovky

Na hlavy miminek jediné s rýčem

Třetí nehoda vlastně ani nebyla nehodou, i když leckdo by mohl říci, že Viki jako řidič nepřizpůsobila jízdu stavu a povaze vozovky, což způsobilo, že se kočárek převrhl, ale kde je psáno, že se s kočárkem pro panenky musí jezdit jen po kolečkách? Vždyť i po boku jel naprosto perfektně a tentokrát bylo miminko zcela v bezpečí, vůbec nevypadlo z kočárku, ani neprolétlo stříškou. Zůstalo hezky uvnitř, tam kde chce maminka své drahé dítě mít. Nohama. A dalo by se říct, že i většinou těla. Hlavička panenky se trochu zaryla do hlíny, jenže to vůbec nemuselo být důsledkem boční jízdy. Třeba chtěla se jen podívat, jak žijí krtci. A bylo to poprvé, co jsem nemusel zasahovat, což je Viki ke cti, protože sama, jako pečující matka se pro panenku natáhla a vytrhla ji jako mrkev ze záhonu. A ještě udělala kouzlo. Před chvílí to byla malá panenka a najednou: Marie Stuartovna. Chvíli trvalo, než jsem vydlabal se země zbytek a ještě jsem dostal kopanec od Káti, když jsem se snažil prorazit heslo: KYŽ NECHCEŠ SKONČIT S KÝČEM, VEM MIMINKO RÝČEM.

Miminko jako palačinka

Pes, kterému visí z tlamy blondáté vlásky

Za čtvrtou nehodu nemůže Viki, ale kočárek sám. On totiž nemá ruční brzdu, proto když ho necháte stát na svahu a jdete si třeba pohladit psa, tak by samozřejmě měl zcela podle předpokladu počkat, než se vrátíte. Jenže on Viki naprosto svévolně ujel. Dolů s kopce, kdepak nahoru. Naštěstí se tentokrát nepřevrhl, jen hodně drncal na dlaždičkách, miminko skákal salto a obracelo se jako palačinka. Vskutku to vypadalo, že je v kočárku trampolína. Jen poslední skok se úplně nepodařil, ale to bylo moc dobře, jelikož kočárek zrovínka narazil do stromu, takže je možné, že se panenka prostě katapultovala. Dopadla příjemně do trávy a měla dokonce štěstí, že byl zrovna poblíž záchranářský pes, který se jí okamžitě ujal. Vlastně nevím, jestli to byl záchranář, protože ti většinou své oběti nějak oživují, třeba rumem a tenhle jí žužlal hlavu, která se ukázala špatně přidělaná. Mimochodem, pes, kterému visí z tlamy blondáté vlásky, nevypadá ani trochu roztomile, naopak, jako pořádná nestvůra.

Proč se panenka chtěla stát raději ochutnávačkou sopečné lávy

Paranoidní magoři se samojezdným kočárkem s dítětem plným trhaviny

Bohužel, body za pátou nehodu jsem už Viki sebrat musel. Nebyla totiž zapříčiněná vyšší mocí, ani se nedala nijak omluvit. Viki už kočárek prostě začal nějak nudit a tak si ho posílala dopředu.

Prostě do něj strčila a nechala ho jet samotný dalších pár metrů. Manželka ji bránila před mým úředně policejním výkonem, že prý její otec to dělá taky. Jako usvědčující důkaz připomínala historku, kdy Viki, ještě jako sotva roční miminko, sama dojela v kočárku až před prosklenou recepci jednoho ostře střeženého nóbl objektu, kde kočárek s dítětem setrvačností zaparkoval a bezpečáci se z toho mohli zbláznit, protože mají v popisu práce být paranoidními magory a nenapadne je nic pitomějšího, než že terořisti vynalezli samojezdný kočárek s dítětem plným trhaviny. To je samozřejmě naprostá blbost a jediné, co jsem ochoten uznat je fakt, že není mnoho mimin v kočárku, které samy přijedou, zastaví u recepcie a pak se zubí se všemi čtyřmi zuby na slečnu vrátnou. Rozdíl mezi těmito dvěma incidenty byl především v tom, že já k Viki asi po minutě v klidu došel, jel s ní dál, zatímco ostraha měla uv-

nitř nějaké divné cvičení a hlavně při odstrčení jsem nesejmul žádnou starou babičku. Na svůj věk se kočárku pro panenky hbitě vyhnula a dokonce jej zachytila. Zřejmě si myslela, že dítě uvnitř je pravé a že jsme Viki půjčili na hraní bratříčka. Tato záchrana se paradoxně stala osudnou pro panenku, která se do té chvíle jen lehce povalovala po kočárku, ale nevypadla. Jenže babička chytila kočárek za stříšku, tase dole zvedla – a šup, už letělo mimi na asfalt. Já myslím, že tou dobou už bylo rozhodnuté hledat bezpečnější práci, jako třeba nechat se odpalovat z Ruského kosmodromu do vesmíru. Bez skafandru. Babička si výpadku dítěte nevšimla a panenku ještě přejela. Asi tak třikrát. Čímž panenka zjistila, že dělat ochutnávače sopečné lávy také není špatný džob.

Setkání polomrtvých panenek Barbie

Použití miminka jako sichrklínu

Hned vedle dětského hřiště potkala Viki stejně starou holčičku, také s kočárkem a panenkou. Měla na sobě nádherné bílé šatičky a bílou stuhu ve vlasech. Vyndaly z kočárků své panenky, držely je za nohy, hlavou dolů a nějak spolu asi komunikovaly. Řeči dvouletých nerozumím, ale znám řeč polomrtvých panenek Barbie. Panenka druhé holčičky vypadala, že už si také lecčímš prošla, nejspíš byla také děděná, takže se spoustou vzpomínek. Zaslých jsem, jak ta Viki v ruce zaúpěla:

„Před chvílí jsem ryla držkou v zemi a teď hlavou dolů, mě ta kebulé uletí jak špunt z šampaňského.“

A ta druhá na to: „Si stěžuj, jak jsme vyjízďely z hřiště, pořád se tý mý zavíraly dvířka, až mě vrazila mezi ně jako sichrklín. Na chvíli jsem ztratila svůj třetí rozměr. Cítím se jako vypotřebovaná zubní pasta. Mimochodem já jsem Samantha.“

„Já už ani nevím, jak se jmenuju. Myslím, že ještě dopoledne jsem to věděla, ale jak mne použila místo paličky na xylofon, tak už po první sloce Ovčáci, čtveráci všechny nedůležité věci zmizely.“